

SZERKESZTŐSEG: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCZA 11. Telefon száma 788.

EGYETÉRTÉS

FENYŐ SÁNDOR

EÖTVÖS KÁROLY

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. VÁRMEGYE-UTCZA 11. Telefon száma 700.

Mai számunk főbb közleményei: Veszélyek: Hiu erőlködések. Magyarország a külpolitikában.

Eln erőlködések.

(b) A Kossuth Ferenc vezérlete alatt álló függetlenségi és 48-as párt...

De hogy ez nem csupán elszigetelt jelenség, hanem hogy országosztó örömmel és hazafias lelkesedéssel szemléltethető...

több száz főnyi többsége csekély ötven darabra olvadt le, tehát ő is a bukás szélén állt a függetlenségi és 48-as jelöllet szemben.

Mindezek a tények kérelhetetlen logikával bizonyítják, hogy a függetlenségi zászlón, melyet Kossuth Ferenc épp oly következetes bölcseséggel, mint rendületlen hazafissággal lohogtat, egy csepp föltöt sem ejtett e párt irgelyeinek s nyílt és titkos ellenségeinek ármánykodása, rágalmá s tervszerűleg folytatott aknamunkájára.

Pedig lázas mohósággal assák az aknát a gyűlölködő ellenségek. A zár-zavar, melyet a nemzeti jogokért megindított hatalmas közlelem parlamentben és parlamenten kívül egyaránt felidézett, rendkívül kedvezett ennek az aknamunkának. Nem is késtek felhasználni a kedvezőnek mutatkozó helyzetet a többi ellenzéki pártok s a jelenlegi politikai helyzetben szemléltető visszasságok kulcsa éppen a törekvésben rejlik, a mit a most oly makacsul obstruáló harcosok egyik főczél gyanánt kiltűtek magoknak, hogy tudniillik a Kossuth-párt iránt bizalmatlanságot keltsenek éppen abban a jó magyar népben, mely eddig rendületlen hittel és bizalommal volt eltelve a nagynevű vezér és pártja iránt s az összezuított romokon megépítsék a saját népszerűségüket.

Mily csodálatos fordulat rövid másfél év alatt.

1902. év utolsó hónapjaiban, mikor már nyilvánvaló lett, hogy Széll Kálmán nemcsak a civilizált, hanem az unjoncz-létszámot is emeltetni akarja: a Kossuth Ferenc vezérlete alatt álló függetlenségi és 48-as párt nagyszabású parlamenti csatát indított Széll Kálmán ezen szándékai ellen; az indennü-vita oly arányokat öltött, hogy azt obstrukciónak is lehetett tartani.

Mit csinált akkor a mostani harci párt? Összedugott kézzel nézte Kossuthék ostromát, sőt sajtójuk a leghevesebb szemrehányásokkal illette a Kossuth-pártot. Bartha Miklós ur mesteri színekkel esetelte az obstrukció rémes borzalmaival, annak szörnyűsége veszedelmét parlamentre és országra egyaránt; s bűnös könnyelműséggel és hazaárulással vádolta az obstrukciós látszó ellenzékét, mely a hazát ily veszedelemben akarja sodorni. Nem volt akkor bezegz oly égető a nyelv-kérdés a mandátum-osztogató Széll Kálmánnal szemben; ellenben bűn és hazaárulás volt Miklós mester szemében az obstrukció s puffogtak

a dühös vezércikk Kossuth Ferenc és pártja ellen.

Pedig akkor igazán szó volt az unjoncz-létszám-emelésről, melyet egyedül Kossuth Ferenc vezérlete alatt akadályozott meg a parlamentben felkeltett ellenállás.

Ennek a pártnak érdeme, a mit bizonyára dícsőseggel fog följegyezni az igazságos történelem, hogy az unjoncz-létszám-emelés ellen megindított országos küzdelmet átterelte a nemzeti jogok erélyesebb követelésére is.

Nem lehet azonban czélja ennek a pártnak, mely az 1848-iki alkotmány alapvető törvényeinek visszavívásáért küzd, feladata az 1867-iki alapra átkalandozni; s az elvi magaslattól, hova az egész nemzetet fölemelni törekszik, leszállni a pillanatnyi előnyök kedvéért a 67-es süppedékre.

S nem volna összeegyeztethető a párt történelmi alkotmányos jogokért folytatott nemes harcával az, hogy a kormánybuktatás pár helyi dícsőségnek eshetősege kedvéért feladja a parlamentáriszmust, alkotmányt; s most, mikor a legbecesebb javaink fognak kockázni a kalandor politika vakmerő és bűnös makacsodása miatt: bármily kínosnak tunjék föl e part harczedzet és harcza termelt jó viltezei előtt, hogy ennek a harcznak csak szemléltető maradjon: érett és hazafias megfontolással létreött elhatározásuktól eltartorodni nem fognak.

Kiálthatnak a most oly lángbuzgalommal harcoló obstrukciós bajvivók, a mint nekik tetszik; be is ugrathatnak egy pár johiszemű, de gyöngébb látásu alakot, ki vagy nem akar, vagy nem tud keresztüllátni az ő színtájukon: sem e pártot, sem az ország közvéleményének vele tartó részét eltántorítani nem képesek.

S nem fog ártani a függetlenségi és 48-as pártnak a Bánffy zászlóbonlása se, mert annak komolyságában nem bizik az ország. A mint a számtanban csalhatatlan igazság a kétszerkettő négy, ép ugy a politika számvitelében is bizonyos, hogy 67 nincs meg a 48-ban.

A függetlenségi és 48-as eszmékért élő-haló jó magyar népet nem csalhatja át szíren-hangjaival a 67-es közös-ügyes mezőre az az exminiszterelnök, kinek nyíltan bevallott szándéka volt az egész ellenzék kiirtása. S aztán ki látott még fából készült vaskarikát s kurucz fődvarmestert?

A 67-es alapot meg kell dönteni, mert ezen az alapon a magyar nemzet állami függetlenségét, gazdasági,

nemzeti érdekeit sem előbbre vinni, sem megóvni nem lehet. Hogy Bánffy most ezen az alapon akar nemzeti politikát csinálni: teheli, nem árvele a lényeg se. E felől bátran maradhat a császár hpmestere. Nem néznék azt rossz szemmel Bécsből, ha sikerülne Bánffynak elcsábítani a függetlenségi és 48-as elemeket az ő 67-es politikája mellé. Mert hiszen főképpen csak innen számlíthat prozelitákra.

A függetlenségi és 48-as párt következetes marad önmagához; a magyar nép színejeva pedig hűséges marad a tisztá és szepőlten lobogóhoz, melyet nem szennyez be semmiféle melléckéz vagy személyi politika.

S jól esik rámutatnunk arra a tényre, hogy a párt népszerűségének hanyatlásáról a párt halálos ellenségei által terjesztett hírek csak niszésh pletykák, amikkel a susárlók magukat áltatják; Kossuth Ferencet és pártját megérti és érdeme szerint meg is becsüli a józan magyar nép; s e szeretet és ragaszkodás kapcsait szétzúzni — hiu erőlködés.

Magyarország a külpolitikában.

— A delegációk ülése. —

A magyar delegáció ma plenáris ülésben folytatta és be is fejezte a külügyi albizottság jelentésének tárgyalását. Persze, hogy a delegáció nagy többsége a jelentést elfogadta és hozzájárult a külügyminiszter politikáira iránt való bizalmi nyilvánvitához.

A delegátus uraknak meg van az a joguk, hogy hozzászólhatnak a külügyi politikához. Ezzel a joggukal éltek is most böszesen. És ebben a hozzászólásban azután ki is merül a magyar államnak a külpolitika vezetésére való minden befolyása. És mivel akármint beszélnek a delegátus urak a külügyminiszter azért csak megy a maga útján és soha sem történik meg, hogy a delegáció bármily csekély mértékben változtatna, vagy lendítene valamit a külügyi politikán: ebből világos, hogy a magyar államnak a külügyi politikára való befolyása egyenlő a semmivel.

De hogy a befolyásnak valami látszata legyen, gr. Tisza István igen gyakran szólalt fel, s a delegátusok által fölvetett külpolitikai kérdésekről nyilatkozott. Olybá tünette fel a dolgot, mintha a magyar kormányelnök hozzájárulása föltétlenül szükséges lenne minden külpolitikai vonatkozású kérdésben a külügyminiszter cselekedeteihez. Valójában pedig az a helyzet, hogy a ma-

gyar kormányelnöknek minden külpolitikai vonatkozású ügyben alkalmaszkodnia kell a külügyminiszter cselekedeteihez. Gr. Tisza István a maga felszólalásaiban egyebet sem tesz, mint rokapítatja a külügyminiszter ezidei, vagy mult évi expozéját. Akármicsoda kérdés merül föl, gr. Tisza István feláll és védelmezi a külpolitika irányát.

Ez nem új kép. Így festett ez mindig. Mert a 67-iki kiegyezés lízisztos ugyan ingerencziát a magyar kormányra a külügyel vezetésére; de ez az ingerenczia csak a papíron van meg, s a gyakorlatban feltességgel nem érvényesül. A külügyi politika igen sokszor ellenkezik a magyar állam érdekeivel. A külügyi képviselet terén a magyar állam teljesjéggel nem szerepel. Melőzők önállóságot, lenézik tekintélyét, sőtlik érdekeit s a közgazdasági terén a magyar állam szempontjai soha sem érvényesülnek; hanem azért a magyar kormány mindig késszen áll, hogy a külügyi politikát aközepeltálja, védelmezzé, támogassa. És a delegáció esztendőről-esztendőre vitázik egy kicsit a külpolitikáról, hogy azután megiszavazza a Falk Miksa jelentéséit sablonos bizalmi nyilatkozattal egyetemben.

Tisza szemfényvesztés az egész.

Egyetlen egyszer történt meg, hogy egy magyar miniszterelnök konfliktusba keveredett a külügyminiszterrel. Ez a Bánffy idejében történt, amikor báró Bánffy meg is buktatta gróf Kálmokyt. Hanem azért ez az eset se változtatott a külügyi politikán, mely megy a régi csapáson a magyar állam teljes és tökéletes mellőzésével, tisztán osztrák szellemben és a nagyhatalmi állás jelszavával.

Egyébiránt pedig ma is eleget szónokoltak a delegáció plenáris ülésében a külügyi politikáról általában és ennek részletekeseiről.

Goluchovszki külügyminiszter nem vett részt a vitában. Csak képviseltette magát Müller lovag rendkívüli követ által, a ki a miniszter nevében felelt az interpellációkra, meg a miniszterhez intézett kérdésekre és gróf Tisza István igen szorgalmasan aszszisztált neki.

Müller lovag felelt Rakovszky tagnapi interpellációjára, s elég kategorikusan czáfolta meg mindazokat a híreket, miket tegnap Rakovszky Olaszországra vonatkozóan felhozott. Azután felelt gróf Apponyi Albertnek ma előterjesztett interpellációjára a tengerparti államok nemzetközi értekezlede dolgában. Ehhez a kérdéshez is hozzászólt gróf Tisza István miniszterelnök, mivel gróf Apponyi nem elégedett meg a Müller lovag válaszával, s bejelentette, hogy az ügy közpögi vonatkozásu részeivel a képviselőházban fog majd alaposan foglalkozni.

A külügyi albizottság jelentésének tárgyalása rendjén élenlen foglalkoztak a velő-jog

Az Egyetértés tárczája.

Versek.

Az Egyetértés tárczája. —

Kietlen éjjel.

Havas, téli zivatar zug Odakint az éjszakába; Én egyedül föntvirrasztok, Félve, fátyva.

Mintha a szél zugásában Siró szavak hallatnának... Elhagyatott, árva lelkek Zokognának.

Elgondolom, hány nyomorult Ember bolyong most hazátlan, E szomorú, e kietlen Éjszakában.

És úgy érzem magam esendes, Boldogságos otthonomba: Mintha ezt a boldogságot Loptam volna.

— Én Istenem, száll-e hajnal Valaha az éjszakára? A nyomor, bűn véget ér-e? S vele milliók szenvedése, Könyhullása?!

A második asszony.

— Hir a falunkból —

Tavaly temették el szegény Tóth Tamásné. S új lagzira tódul a népszép.

Hir két a faluban erről is, arról is, Az új asszonyról is.

Mikor Tóth Tamásné tavaly eltemették: Sapadt kis árváját sokat emlegették. Bus árvaságúért sokan megsírtak, Szegény istenadtát.

Pedig Tóth Tamásné fehér kis árvája, Nem a temetékör lett igazán árva.

Hej, most lett csak azzá, mikor nem síratják Szegény istenadtát!

Szabolcska Mihály.

Az ezüst czipő.

— Az Egyetértés eredeti tárczája. —

Irtá: Miklós Jenő.

(Virágfürtrel díszített báterem, a czigány a második negyves táncmuzsikájába kezd. A rendezők lörduszaladják a ternet.)

(Párok felállni!)

— Ha szabad kérnem asszonyom, most megkeressük a vis-à-vis-nkat, hopp, ott az a sárgaruhájú hölgy, a pária pedig egy ex-miniszter, összes le árt járulékaival, minden mozdulata mgtestesült elegáns unalom. Meg kellene szólni ebből a társaságból, mint megszöktünk egyszer éppen mi ketten — va jon visszaemlékszik-e még — ezelőtt tíz évvel egy jogászmaijásról, akkor is együtt táncoltunk a második negyves. De bocsásson meg nagy művésznő, hiába, a szívünk néha mint a rég elmúlt harang egyszerre kongani kezd, pedig senki se ütötte meg. Akkor még olyan fiatal voltam, a nevem Ábel Sándor elvezett a mély ismeretlenségben, a könyveimet pedig az ördög se vette meg. De őnt se ismerték, nem akadt élelmes impresszió-

roja, aki esengő apró aranyra váltás feljött az aranyiszta hangot a melylyel megbódította az egész kuföldet. Most aztán — anyyi év múlva — ide hoznak haza is elátogatok, kikáltok, elismert nagyságok letünk mindketten, furesa játéka, bohó tréfája a sorsnak, hogy most megint együtt állunk fel a második negyvesre. Itt pedig senki se sejtli, hogy egyszer régen már... emlékszik, — nagyon szerettük egymást...

(Pantallón.)

... Csak hogy itt van megint mellettem, foghatom a kis kezét, hiszen ugy is kaczag itt minden, a muzsika, az ön legyezőjén az amorettek, a ránk rezgő fény ebben az illat- forró levegőben — csak hogy itt van megint mellettem és mit se gyanít arról, a mit én merész bizonyossággal tudok, mert egy csodás álmot álmodok magáról, melyet alig merek bevallani. Mert hiszen üres és kínzó lenne ennek a bálének az emléke is, ha a maga kedvét egy pillanatra is megromlantam. Ha szóvalanul, szíveben teli boszúsággal ebből a mostani mámoros álmából felriadna és követne engem oda, ahová én álmodom magát... az egyszeri jogászmaijásba, a zöldbe. Azóta annyit életem, magáról pedig azt hittem, hogy talán mar nem is él!...

(Été.)

... Azt hittem, hogy nem él, hogy amit- óta elváltunk, elkapta őnt is az ár és elsodorta, messze, el — lefelé. Nyugtalan álmainban, fájo sejtéseim között mezjelent a képe, szenvedő, kisírt és csapzott hajú képe, megjelent, hogy mint lelkiismeretem a bírány leány és megörnyedt vállal, arcát két kezébe temetve azt sugta, hajtogatta, sirta, rimánkodta és toporzékolva kiáltotta felem: mit tettél velem, mert te tetted ezt! Mene külttem a lelkiismeretem elől, dideregve, fátyva, magát ezerszer elisratva szinte mámoros tévelyben roskadtam le az íróasztalomhoz és irtam, irtam azoknak a szenved-

dőknek, akik ugyazant a kálváriautját járják, melyet megjárta maga, igen, maga — — aki ilyenkor mintha a székem mögött állott volna, selymes hajával leánykelet volna, hűvös, puha kezevel izzó homlokomat simogatta volna. Amikor pedig testben és lelekben kifáradva estem össze, maga felem borult és az ajakával megkereste a szememet, a számat. — Azután egyszerre külföldről híre jött, hogy maga él, a dícsőség ragyogó fényében feltámadott, utja diadal és amerre megy, még homokos sivaton is mint fúszal, vagy rózsaliget a hirmeg úgy fakad nyomában. Rajtam átütött a hídged, mintha valamit megölte volna bennem, a nyugtalan álmaimat, fájo sejtéseimet, a zajgó lelkiismeretemet! És maga jött, mint egy királyi, fejedelmi pompában, az arca káprázat, a szeme ég, az ajka csókol, én pedig — én pedig nem sírhatom többet az én kálváriáját járó, bűnös hamupipőket, — kiverte a tollat a kezemből, a szememet megvakította az a napfény és a maga diadalszékere atrobog meghajlott testemen... köszönöm. —

(Poule.)

... Köszönöm, hogy eljött, hogy láthatom. Mit törődöm én most magammal! Koldusköpenyemet lakanyarította a vállamról, most őt ragyog magán mint drága, arannyal atszőtt királyi palást. Untatom egy-e? Úgy-e bár untatom, mondja? Amerre lep, vágó, sapadt, holt tüzből égő és vigyorgó férfi arcok állnak, hogy lessék a mosolyát. Nem bánom, mosolyogjon rájuk, de engem ne nevéssen i, ne nevéssen ki kérem, — hiába mondja, nem hiszem ugy se, az emlékeket nem tephette ki szíveből se idő, se dícsőség, se időnél, hírel nagyobb ellenségem: önmaga! És most eljött hozzám, hogy talán a szememből vágja: — Mit tettél velem, — de én feltámadtam, ahogy a forrást nem lehet földdel betömni és a napuszarat kamrába elzárni. Feltámadtam, látod? Én megszabadítottak

apostolkodásod hitétől, germetetlen had vagy, összeroppanlak, tönkre eszel! Mint a tavaszi szél, mint a költöző fecskékcsapat, mint viharral teljes felhő elszállok a feled föltől, aztán magadra hagylak megint. Összeesee, anytalan árva egyedül. Te az élet kezdetén kergetted el engem, én az életed öszen hagylak el, — jó estét uram!

(Tronis.)

... Tudom, igen jól tudom, hogy nem jöhettünk össze soha többé. Másfél viz az uja, az én világom szűkös kis világ magának, álmodni se merem, hogy ragyogó pályáját idekösse az én életemhez. De talán — jól tudom, boldogság — nem is akarok beszélni róla, olyan vágó, mint a kis gyerek, aki holdfény után kapkod. Lássá, anyyi mi mindent szeretnék magának elmondani. De magának egyedül, nem itt ebben a hideg ragyogásban, ugrándoza emberláb között magunk is ugrándoza, hanem valahol egyedül, hogy hangtalan szavamat is hallja, a esendet is érte. Szókjünk meg innen, igen szókjünk meg innen, messze, nem, nem messze, nem igen messze: jön, itt hagyjuk ezt az egész kavargó sokaságot... egyszer, akkor még — emlékszik — azon a jogászmaijásilon mondta nekem, hogy fatára szerelne menni, valami kis, félreeső falura, a hol tény és feleség magunkba volnánk, hogy annyit szeretné jó anyámat látni. Gh, elment az idő a sírházhoz metnetnek csak! De az a kis kápolna ott a falusi dombon a jelenyék között az még most is ott áll és abba még most is eskettet a pap... Szókjünk meg, — szókjünk meg innen!...

(Pastorrelle.)

... Várjon, ne feleljen meg, engedje végigátszanom, ugy is azt hiszi, jatek az egész. Az a vig, bohó fiu maradtam, ahi az elebb voltam. Az elebb: tíz év előtt. Pedig nincs tréfára való kedvem, hiszen egy világ fog összeomlani előttem. Szókjünk fatúra, a kis kápolna a dombon még all a jelenyék

Kérdésével. Hódossy Imre beszélt erről hosszabbban. Azt vitatta, hogy a veto-jog megilleti a magyar királyt is, nemcsak az osztrák császárt. Rakovszky István és Okolicsányi László nagy buzgósággal az ellenkező álláspontot foglalták el s mindenképen eláratták vitálni a magyar királytól a veto-jogot. Wlasiess Gyula a volt külügyminiszter a Hódossy álláspontját tette a magáévá, sőt a fölötti vez. A miniszter azt fejezte ki, hogy a külügyi bizottság jelentésében a veto-jogra vonatkozólag magyar közjogi szempontból igen helytelen elv jut kifejezésre.

Gróf Tisza István gróf Apponyi tegnapi beszédére reflektálva a hármas szövetség lényegét és természetét magyarizgatta, persze a Goluchovszky expozéjának szellemében. Ismételte azt, amit Goluchovszky már tavaly jeltételezett: hogy a hármasszövetség nem oka a fegyverkezésnek. Majd az orosz entente-ről beszélt s ennek alappondolatait hangsúlyozta akként, hogy az entente mindkét félre nézve kizárja a területi expanziót s arra törekszik, hogy a Balkánon sem az egyik, sem a másik államnak, sem valamely harmadiknak túlyomó befolyás ne jusszon. Elmérlie azonban, hogy a viszonyok változhatnak s új helyzet új politikát teremthet. Mintha s már hallottunk volna ilyen beszédet. Ettől ugyan senkinek sem lesz okosabb.

Még egy csomó részletkérdésről volt szó, miközben a delegáció többsége elvetett néhány olyan indítványt, mely a magyar érdekek védelmére irányozódott.

Figyelemreméltó Hegedüs Sándor felszólalása, a külképviseletnek a magyar gazdasági érdekek védelmére terén észlelhető ropant fogyatékosáiról, s arról, hogy a magyar előkelőbb társadalmi rétegek elzárkóznak a gazdasági életől.

Különbözik pedig a delegáció elfogadta a külügyi bizottság jelentését.

A plenium e hó 22-én tartja legközelebbi ülését, amikor a hadügyi albizottság jelentését tárgyalja.

Részletes tudósításunk itt következik:

A közös ügyek tárgyalására kiküldött országos bizottság ma délelőtt tizenegy órakor tartott ülésében folytatta a külügyminiszter 1904. évi költségvetésének általános tárgyalását.

Gróf Szapary Gyula elnök az ülést megnyitván, a jegyzőkönyv vezetésére Rudnyánszky József barót, a szónokok renevezik jegyzésére pedig Pap Géza ut. A mult tées jegyzőkönyvnek hiteltelése után következett gróf Apponyi Albert interpellációja.

Tengerjog s állami önállóság.

Gróf Apponyi Albert: A nemzetközi tengerjog tárgyában 1902-ben Hamburgban tartott utolsó összejövetelen két égisz kérdés foglalkozott, a hajózási-törvények folytatásai előlgi felelősség kérdéseivel és a segélynyújtás kötelezettségének kérdésével. Meg is állapodott bizonyos elvekben és a belga kormányhoz fordult az ügyről, hogy a két kérdés megbeszélésére hívja össze egy értekezletre a tengerparti államokat. A belga kormány 1903. év elején kérdést intézett az összes tengerparti államokhoz az iránt, hogy hajózási-e egy ilyen nemzetközi értekezlet részvételében. Ezt a felhívást a külügyi kormány közölte a magyar kormánynyal, amelynek álláspontja az volt, hogy szívesen részt vesz egy ilyen értekezletben, de igen helyesen hozzátehető az is, hogy csak akkor, ha azon az értekezleten Magyarország mint önálló állam fog szerepelni. Ezzel 1903 június 23-án értesítette a külügyi hivatal, amely azonban a választ még nem küldötte el a belga kormánynak, amely a többi összes államoktól már megkapta a választ. E kérdéselő azt eredményezte, hogy az értekezlet megtartása is késelembekedik és az esetleg

között, az a kis kastély, puha meleg fekszik az aszonyzóra vár, — tegye meg, hogy a maga edes valójában selymes hajával földembe hajol és hűrös puha kezével fölmogatója néha izzó homlokukat. Ne maradjon, erre az egy eszére se maradjon idegen emberek között, ha szerel... Ismetem, azon a jogszámlajásilon éppen a második négyes alatt elvesztette a kis cipőjét és nem tánczoltathat többet. Szinte sirt, hogy hazá kell mennie, hogy az a kis jószág nem tud valahonnan mélysegek fenekéről előkerülni. És a barátinó mind ösintzen sajátát magát, mi kettő pedig csendesen nevetünk, mert a kis cipő az én Frakkom jobb szárnyába volt elrejtve és szökheltünk, szökheltünk az emberek elől — hazá! Mária ha szeret, a finále bosztonja alatt egy sarokba hujunk és maga kezembe csuszítja az egyik kis ezüst cipőjét. Az impressziójának, aki egy lelet és végig minden mozdulatára, mint a szemüvegét kizyó, majd elpanaszolja a bajt, a a jó fiú pedig elmegy megkeresni a kis hamupipőke ezüst cipőjét — a másében a cipőből keresik hamupipőkéjét. — Pipőke pedig addig megszökhethet és ha akarja... vár velem.

(Finale.)

Ha akarja akár velem. Holnap falun vagyunk és a pap várni fog a kápinóban, ott a jegenyék alatt.

Járja a boszton. Egy öreg, hagoly orru ur pápaszemmel a bázoly orrán, megörnyedt háttal keres a tereben egy kis, harminczötös számú, elvesztett ezüst cipőt. Mire a haszonlatlan keresésből visszatér, már Hamupipőké sem tudja többet megtalálni. Magára kapja a bundáját és leszalad az előcsarnokba, körülfut kocsit hozat, de még a kocsisok között is kérdészködik Hamupipőke után. A vörösképi legények összenevetnek, betuszkoznak az öreg urat egy hirtőba, az egyik felkapja a bakra, a lovak között csap és sebes irambal elvágat — épp az ellenkező irányba. Főnt a tereben most halnak el a Finale utolsó hangjai.)

azal járhat, hogy e kérdés a mi befolyásunk kelő érvényesítése nélkül fog megoldatni. Kérdés tehát a külügyminiszter, mi okozta a késelembet a magyar kormány által már megállapított választás elkidűlésében? Mert lehet, hogy e késelemben oka abban a feltételben rejlik, amelyhez a magyar kormány igen helyesen, az értekezleten való részvételt költötte.

A trevizói affér.

Müller lovag rendkívüli követ Rakovszky Istvának tegnap előterjesztett interpellációjára a külügyminiszter nevében a következőben válaszolt:

1. A mult évben báró Steininger alldörbony azon alkalomból, hogy az olasz király a hadgyakorlatok alkalmával az osztrák hadsereg kizárásával, a nemzetközi háborússágok között fennálló szövetségi viszonyoknak megfelelőleg megkötött azzal, hogy ő felsege nevében ott az olasz király ő felseget üdvözölje.
2. Ezen üdvözlés nem maradt el, hanem, a mint előre meg volt állapítva, Trevisóban történt meg, a hol az olasz király Steinger bárót tette kegyesen fogadta és magas rendjelű tünette ki. Az illető kihalgatást csupán egy kis vasúti baleset miatt kellett egy pár órával elharsasítani.
3. A valószínűleg a lapokból vett ama hír, mintha az olasz király bizonyos osztrák alattvalókat, a kik ugyanakkor tünettek ezáltal földjében jelennek meg, fogadott volna, nem való. Ő felsege őket nem fogadta.
4. Epp úgy nem való az a hír sem, hogy a mult évi hadgyakorlatok alkalmával nagyobb olasz csapatok több ízben az olasz hadseregben, hogy a hadügyi kormány az ország belsőlegben a hadgyakorlatra ugyanakkor képeztetett csapatokból kénytelen volt nagyobb csapatokat a határa rendelni és a határak oldaláról megteríteni. Minden évben és másévek oldaláról megtörténik, hol gyakrabban, hol ritkábban, hogy katonák lépik át a határt. Ennek azonban jelentősége nem tulajdonítanak, mert éppen ott a hegyekben a határ nagyon nehezen ismerhető fel. Így történt ez a mult nyáron is és valószínűleg ennek tulajdonítható az a hír, a melyre Rakovszky István bizottsági tag ur hívatkozott. Különben a hadgyakorlatok tökéletesen természetesen folytak le a nélkül, hogy a csapatok a területi elmozdulásukhoz küldetnek volna. E feltevést hatályoslag az interpelláció két utolsó pontja eloszlatja.

Rakovszky István az interpelláció első kérdéseire adott választ meggyőzővel és tudomásul. Az interpelláció második részére azzal válaszolva szemben most is felelt, hogy az olasz hadseregekkel egyes zászlók több ízben átléptek a határt és hogy a mi hadseregeinkből sürgősen ki lettek küldve egyes csapatok a határa. Különbözik a válasz tudomásul veszi a választ az országos bizottság is tudomásul vette.

A külügyminiszterium felelőssége.

Müller László rendkívüli követ a külügyminiszter nevében gróf Apponyi Albert által előterjesztett interpellációra azt válaszolta, hogy az említett késelemben ok abban rejlik, hogy a nemzetközi szerződés aláírása körül és egyébként lemerülő bizonyos alkalmi kérdések tisztázása vegett tárgyalások voltak szükségesek, a melyek a magyar kormányválaság következtében hosszabb időt vettek igénybe.

Gróf Apponyi Albert nagyon csodálkozott azon, hogy még tisztázandó kérdések vannak, ha erre nézve tárgyalások folynak, akkor ez az ügy csak ugyan a képviselőház elé tartozik, s így a magyar kormánytól kell ma arra nézve felvilágosítást kérnie, hogy mi felett tárgyal, mi tárgyalás, melyen irányban, milyen módon és milyen eredményre vezetett a magyar kormányzat közjogi és állami önállóságának és nemzetközi egyensúlyának. Ebben a tekintetben a külügyminiszterrel szemben egyelőre egyéb meggyőzés nincs. Lehet, hogy a dolog későbbi stádiumában erre vissza kell térni, a módin itélünk kell arról, vajjon a külügyminiszterium eleget tesz-e azon kötelezettségnek, a melyet bizonyos jogokkal együtt az 1867. XII. törvények is ruházott.

Eppen a tegnapi napon itt folytatólt via előtérbe állítja ezt a kérdést is. A külügyi albizottság jelentése Magyarországnak képviselői előtt azon ügyekben, amelyek nem közös ügyek, akképpen állapítja meg, hogy azokban az ügyekben is, amelyek nem érdeklő egyúttelen mindkét államot, hanem csak az egyiket, vagy a másikat, vagy amelyek mindkettőt érdekelik ugyan, de nem egyúttelen és nem a kettő által összehangzóan és egyúttelen oldandók meg, ezekben az ügyekben is az idegen államokkal szemben a közérdeket az a külügyminiszterium, más nem is lehet. Megengedi, hogy eddig ez volt a gyakorlat, de akkor ezzel szemben áll a külügyminiszteriumnak az a kötelezése, hogy úgy az egyik, mint a másik államnak ezen késelemben el is vállalja.

Fentartja magának, hogy akár ezen delegáció tárgyalásai során, akár egy később összehúzóuló delegáció tárgyalásai folyamán a kérdés a külügyminiszter felelőssége szempontjából visszatérjen. Ma úgy látja, hogy e kérdés megbeszélésének szánhelye a képviselőházba, ahol mindenesetre az első alkalommal meg fogja ragadni arra, hogy a kérdést töle telhetőleg tisztázza.

Nemzetközi viszonyaink tisztázása.

Gróf Tisza István: Ez a kérdés csakugyan teljes mértékben angazálja a kormány felelősségét is. Függőben levő kérdésről lévén szó, a dolog érdeme nézve nem nyilatkozhatik, csupán azt jelentem ki, hogy a tárgyalás befejezése után minden függő kérdésnek az a rendezése, amely bekezdik, természetesen nem fog titkot képezni, az érdekesül fog a nemzetközi okmányokkal és alkudoásokkal kapcsolatosan nyilvános cselekménynek, tehát teljes mértékben módjában lesz Apponyi Albertnek is efelet ellenőrzést és kritikát gyakorolni, sőt azt hiszi szóból, abban a helyzetben lesz, hogy teljes nyugalommal vizsgálhatja a megadott iránt a felelősséget. Most, tekintettel arra, hogy egy függőben levő tárgyalásról van szó, csak annyit kíván meggyőzni, hogy úgy az ezen konkrét kérdésnek kapcsolatban, mint általában minden nemzetközi vonatkozású kérdésnek kapcsolatban egy egész hazánkra nézve a többé-kéve fontos, de nem tisztázott részletkérdéseknek. A megoldandó kérdések egy egész tömege áll fenn s azt hiszi, hogy egyenesen az ország érdeke követeli azt, hogy ezek a kérdések egyszer s mindenkorra rendezessenek egy, hogy ne legyen azután ketes az egyes kérdéseknél, többé-kévesbi fontos nemzetközi nyilatkozatoknál, vagy más bármilyen a monarchiának, hogy kell megjelennie a két kormánynak ott, ahol ezekről szó van, mint magatartást kell tanúsítania, azután a közös diplomáciai képviselői tagjainak és esetleg az egyes államok egyes kiküldötteinek minő legyen az eljárásuk. Azt gondolja, hogy ebben a tekintetben határozatlan érdeke az országának az,

hogy egy együtelti eljárás állapítsanak meg, a mely szabla minden bizonyosban vitának véget vet. Az erre vonatkozó tárgyalások már folyomathal törtétek és azoknak befejezése rövid időn belül várható. Azt hiszi, hogy maga a tengerészeti értekezleten való részvétel kérdése is rövid idő alatt el fog dönti.

A veto-jog.

Hódossy Imre két tárgyra ki akar térni. Az egyik az, hogy a külföldön levő követségeinknél látható jelvények meg a mai napig sem felelnek meg azon közjogi viszonyoknak, mely Magyarországot és Ausztria között 1867 óta fennáll.

A másik kérdés, a melyre kiterjeszkedni óhajt, a külügyi albizottság jelentésének a veto-jogra vonatkozó része. Ezen jogra vonatkozólag maga a jelentés is oly formán nyilatkozik, mintha az alap létező. Itt pedig tegnap néhány bizottsági tag egyenesen tegadja a veto-jog létezését. Míg az ex-poné világosan kimondja, hogy sok század folyamán szokásjoggal fejlődött a veto-jog is, mely számos alkalmával gyakoroltatott. A mostani papaváláslásnál is gyakoroltatott a veto-jog a mi urakodónk részéről. Hogy lehet tehát azt mondani, hogy a veto-jog nem létezik? Ilyez, hogy a veto-jog nem u. n. ius imperfectum. De facto azonban az ilyen veto-jog alkalmazása a kardinálisok kollegiuma, vagyis a Kuria által mindig figyelembe vettelt. Ezen jog tehát létezik. De az albizottság jelentése azt mondja, hogy ha létezik is ez a jog, az csak az osztrák császárt illeti meg, a magyar király ezen műseregben csak azon jogokkal bír, melyeket a magyar alkotmány rea ruház: ezek között pedig a papaváláslásalkalmával gyakoroltatott veto-jog nem foglaltatik. Az egész okoskodás tehát tevedésben állapzik. Hiszen a veto-jog nem a magyar közjogi kérdés, hanem a nemzetközi jog. Hogy a mi urakodónk a külföldön milyen befolyást gyakorolhat, arra nézve mi semmielőre korlátot nem szabunk, mert minél több és nagyobb jogokat gyakorol a mi urakodónk, annál jobb ez, csak mindig a magyar nemzet érdekében gyakorolja azokat.

Igy silván a dolog, valóban nem érti, hogy honnan vétél az, hogy ez a jog urakodónkat csak mint Ausztria császárt illeti és nem mint magyar királyt? Szólvó vindikálja ezt a jogot a magyar királynak epp úgy mint az osztrák császárnak.

Hegedüs Sándor a hármas-szövetség ellen intézett támaszkodást foglalkozik. A hármas-szövetségre alapított politikát teljes mértékben fenntartandónak tartja. Néhány észrevételét eljuttat azonban tenni követségeinkre, nemzetközi, ipari és kereskedelmi érdekeink szempontjából. E téren bizonyosnak, sőt határozottnak tartja a helyzetet.

Csak a legutóbbi történetekre utal. Előadja, hogy három útban lehet a legjobb szabályt kihozni ezeknek megszüntése. A mi képviselőtünk pedig nem mozdult, konzultációnk ideje nem teltek jelentés és így nemcsak a magyar, hanem a fejlettebb osztrák ipar is figyelmen kívül hagyott.

Rakovszky István Hódossy Imre fejtegetései ellen foglalt állást. Tagadja, hogy a veto-jog egyáltalában létezik, legkevésbé illeti azonban a magyar királyt.

A szónok szigorúan megakadja különbözőzetni az osztrák császárt és a magyar királyt, mert nem akarja azt, hogy az osztrák császár beavatkozzék a magyar király jogába.

Okolicsányi László is Hódossyval polemizál a veto-jog kérdésében és azt hangsúlyozta, hogy jogterületünkben sehol e jognak nyomát nem találja.

Wlasiess Gyula leplezetlenül kijelenti, hogy ha jól kellene szervezni azon kérdés fölött, a küljogi elfogadandó az albizottsági jelentésnek a veto-jogról szóló passzusna, mely a jogot csak az osztrák császárnak vindikálja, úgy ő e passzus elfogadása ellen szavazna, mert Hódossy álláspontját teszi magáévá. Számapja, hogy egy államhatár, amint egy külügyi jelentés, egy ilyen tevedésbeeszmény, mert adandó általalmán igen fontos tevése Magyarországra, hogy a veto-jog neki biztosan legyen Eppen azért szól az, hogy a külügyi bizottság jelentésével szemben az ellenkező álláspont is nyilvánosan meg fog itt a delegációban, felszólalások után.

A veto-jog több ízben gyakoroltatott és ez mindannyiszor nagyhatalmas alkalmat alapján történt. Ha pedig ez így volt, akkor ez a nagyhatalmas alkalmat mindenkor nem esélyt mérőben Magyarországra, is tanszokhat; éppen azért nem helyes, hogy Magyarországot a veto-jog gyakorlásához teljesen kizárják. Nem tudja, hogy ezáltal a jog gyakorlása milyen formában történik, de óhajtja, hogy ha a jogot a jövőben élnek, úgy ez az osztrák császár és az apostoli magyar király nevében történjen.

Szólatra többé senki sem jelentkezett, mire elnök a vitát bezárja.

Tisza a külpolitikáról.

Gróf Tisza István: Apponyi Albert mindenképen kifogásolta a külügyminiszter azon eljárását, hogy bizonyos kicenyéléssel vagy túlzórigu hibáztatással beszéd aközről, akik a hármasszövetség pártolói közé nem tartoznak és legáltalában is oly formában tünntet fel a hármasszövetséget, mintha az monarchiánkra nézve az egyedül lehetséges kombináció. Itt első sorban is dűstingván, kell, mert mellőzötassanak felolvanni a külügyminiszter nyilatkozatát. Azokban ezekben hasonló gondolat sem foglaltatik, mert a külügyminiszter egyáltalában soha sem állította azt, hogy ez az egyedüli kombináció a monarchiára nézve. Nagyon természetesen, hogy képviselőink százfele más kombinációt is arra az esetre, hogyha ez bármi módon fenntartható nem volna. Mután azonban ez a legzérszerűbb és leghelyesebb, ragaszkodunk hozzá mindaddig, míg előfeltételei ezen kombináció fenntartásának megvannak. Magyarországon csak legfeljebb a melegség fokára nézve lehet valamelyes különbség, mert a hármasszövetség politikája mellé sorakozik a magyar közéletnek pártkülönbség nélküli minden komolyan veendő faktora.

Apponyi Albert agyálatt hangsúlyozott a hármas szövetséggel szemben, a melyet nézete szerint nagyon könnyű lesz eloszlatni. Agyalja az volt, hogy vajjon a hármasszövetség fenntartása által nem jutunk-e nagyobb pénz és véráldozathoz, nem merül-e fel ezeknek keltetés tal való szüksége és vajjon a hármasszövetség tartalmánál fogva szövetségeseinknek van-e bármily belezólasuk és ingerencziájuk arra, hogy tőlünk oly pénz- és véráldozatokat követelhesse nek, a melyek erőnkkel arányban nem állanak. A mi a kérdésnek utóbbi részét illeti, a legteljesebben meggyőgtathatja Apponyi Albertet, a leghatározottabban és a legkategorikusabban kinyilváníthatja, hogy a hármasszövetségben semmi-

tele ilyen irányú kötelezettség a monarchiára nézve nem áll fenn és semmiféle joga nem létezik a szövetségeseinknek arra, hogy katonai erőnk fejlesztése tekintetében minket bármi tevékenítésben is befolyásoljanak. Ilyen jog nem is léteztetett. Az egyes szövetségeseink saját belátásuk szerint állapíthatják meg katonai előkészületeiknek azon mértékét, amelyet saját érdekében szükségesnek tartanak. Hogy ez milyen nagy legyen arra nézve az állandó szövetségi viszonyok nagy befolyása van. Meggyőződése szerint azonban az utolsó husz év alatt aránytalanul nagyobb költséget kellett volna katonai eszközök tartandai, ha ezen tartós állandó szövetség, mint általában a külpolitikai akcióknak gerincze és minden külpolitikai viszonyok állandósuló békes alakulásának nagy horderejű alapfeltétele nem létezt volna. Ha ezen szempontból vizsgálhatik meg a hármasszövetség kihatása, akkor nyugodt lélekkel állíthatja, hogy semmi esetre sem ébredtetve, ellenkezőleg csökkentetve azon katonai kiadásokat, a melyek az utolsó husz esztendőben feltétlenül szükségesek lettek volna, ha külpolitikai viszonyaink és a nemzetközi helyzet továbbra is bizonytalanságban maradtak volna. (Helyeslés.)

Ezek után állt arra, amit Apponyi az Oroszországgal való entente-re nézve említett, melynek lényegét, hogy itt Apponyi az entente nyilvánvaló formáját vagy módját tevesztli össze a lenyegével. Szerinte az entente az Oroszország és a monarchiánk közt szerződésben beállott egyetelmőség a tulajdonságait alapja és a maga az, hogy legfontosabb viteltelje a Balkánon elintézendő összes kérdések megvitéséről. E két gondolat az, hogy úgy mi, mint Oroszország perhorreszkáljuk, kerüljük a tervezkedési pontokat és hogy sem Oroszország sem mi nem kívánunk a Balkán államok bármelyikére is kizárólagos és domináló befolyást gyakorolni. Ez a két nagy horderejű gondolat az, amely irányt szab ugy Oroszország, mint a mi Balkán politikáinknak és pedig hana letessék paritazamos irányban, melyek az entente tartós bázisát képezi. A dolog természeténél fogva első sorban ez abban nyilvání, hogy a statusquo öljánknak fenntartani, mert ha sem területi megterjeszkedni nem akarunk, sem pedig bármely államra kizárólagos befolyást magunknak szerezni nem óhajtunk: akkor természetesen ezen politikai elveket a legkönyvebben a statusquo fenntartásával lehet elérni. Hogy ez fenntartható lesz-e és meddig lesz fenntartható, az kizárólag a szökekerült nagyhatalmaktól függ.

De ha bármán, tőlünk független, körülmények folytán a statusquo fenntartása lehetetlenne válnék, új helyzet áll elő, a melyben új elhatározásokra volna szükség. Ismét ugyanez a két alapfogadalmat befolyásolna Oroszország politikáját, mint a múlt évben ez a két nagy horderejű alapfogadalmat azonososságban rejlik a remény forrása arra nézve, hogy az entente fenn lesz tartandó változott viszonyok között is. (Helyeslés.)

Végül még csak egyet kíván megjegyezni. Az előtte felszólalt követségeinkre kevesli azt az eredményt, melyet a műzsetégi megállapodásnak eddig elérni sikerült.

Az bizonyos, hogy az ilyen dolgok nem mennek a Keleten nagyon gyorsan. Köztudomású, hogy megjelentés hosszú idő telt el azóta, mi a portanak befejeződését megvárni s kérdit, de az most már megtörtént. Néhány hónapja a műzsetégi meggyőzés létrejötté után ma már ott nyugodtan, bönkovenzen megindult a szervezkedés az aró reformmó feltehetőlétezésére. Ha összehasonlítjuk ezt azzal, hogy az európai akciók a Balkánon milyen eredménnyel és milyen időben szöttek jarni, azt hiszi, hogy a szerény kezdettel is megjelentünk előrelépés és nem veszünk vele semmit, ha a most elért eredményt, más talán sokkal nagyobb mise en scene-t megindított európai akciók eredményével hasonlítjuk össze.

Csak ezeket kívánna megjegyezni és hangsúlyozta, hogy az a dolog természetéből következhet, hogy a magyar külpolitika irányára nézve teljes szolidaritásban áll a külügyminiszterrel és a külügyi kormányzat politikai irányát teljes mértékben magáévá teszi.

A vita vége.

Müller László követ Hegedüs Sándor beszédére reflektál röviden. Kijelenti, hogy külügyi képviselőtünk a külföldi megrendelések fölöttet mindig gyorsan és pontosan közlésezi az arra szolgáló szaklapokban. Konzultációnk kitűnően dolgoznak, jelentések mintaszzerűek, azt a külföld is esmeri.

Enák: Következik a szavazás.

A külügyi előirányzatok általánoságában elfogadák és a külügyminiszter iránt az országos bizottság bizalmát nyilváníttatja.

A részletes vita.

Az elnöki széklet Száll Kálmán vette át és azonnal rátért a részletes megvitásra. A központi igazgatás tételénél Ugron Gábor indítványt telt, mely szerint hivasék fel a külügyi miniszter, hogy a külügyi szolgálatban több magyart alkalmazzon és a követségeknél legálabb egy-egy magyar mindenütt legyen.

Apponyi Albert gróf szerelné tudni, vajjon a külügyminiszter egyetért-e a veto-jognak a magyar király részére való vindikálásával, mely ma a delegációban elhangzott.

Müller László követ a külügyminiszter nevében kijelenti, hogy gróf Goluchovszki is mélyen sajnálja, hogy elegendő magyar a külügyi szolgálatban nincs, de mivel e sajnos körülmény tényleg fennáll, éppen azért nem tehet eleget Ugron Gábor óhajának, hogy minden követségnél legálabb egy-egy magyart alkalmazzon. Hozzáteszi azonban, hogy az ügyek elintézésére semmi befolyással nincs, vajjon magyar, vagy osztrák intézőmért mindenki ismeri követségét.

Ugron indítványát elvetik.

Ugyanazon tételénél Ugron Gábor indítványozza, hogy a bécsi közös levéláról a Magyarországra vonatkozó adatokat az országos levéltárba helyezék át.

Müller László követ kéri a határozati javaslat melőzést, miután a külügyminiszter e kérdésben már tavaly több ízben jelezte álláspontját.

Okolicsányi László kíváncsi a javaslat melőzésének időkorára.

Müller László követ utal a külügyminiszter régi válaszára, melyben gróf Goluchovszki hangsúlyozta, hogy a bécsi közös levélár kizárólag csak a két kormány kezdeményezésére rendelkezhető és De elete szó a követségeinknél több akadály is. Első sorban a közös levéltárban őrizk az ő felseget és az uralkodó-családok érdekű okmányokat is, melyek a két államot egyaránt érdeklik. A rendkívüli értekes levélár becseből is veszítene a követségek által.

Ugron indítványát elvetik. Ugyanazon tételénél Ugron indítványozza, hogy a konzultációs vizsgálónak követei tárgya a jövőben onsz helyett a magyar legyen.

Müller követ felvilágosítja Ugront, hogy a magyar nyelv követei tárgya a konzultációs vizsgálónak valamennyi év-folyamának. Ha azonban olyanok tesznek konzultációs vizsgát, a kik az akadémián nem végezték, ezekre nézve a magyar nyelvet követezőve tenni nem lehet, mert a magyar nyelvben kelő előkötésben nem részesültek.

Ugron Gábor határozati javaslatát elvetették és a tétel elfogadák.

A külügyi követségvezetés hátralevő tételét vlla néküli elfogadta, majd a követségeket a pénzügyi albizottság jelentésével tudomásul vették.

Gróf Szapary Gyula elnök indítványára a bizottság elhatározta, hogy legközelebbi ülést 22-ken, hétfőn, délelőtti 11 órakor tartja és az ülést napirendjére a hadügyi albizottság jelentését tűzi ki.

Gróf Apponyi Albertnek a magyar delegáció mai ülésén elmondott interpellációja alapján felhivatalosan a következőket jelentik:

A külügyminiszter és a miniszterelnök válaszából kitűnik, hogy tárgyalások vannak folyamatban s azok befejezése küszöbön áll. A nélkül, hogy egy függőben levő ügyben a miniszterelnök érdemlegesen nyilatkozott volna, kijelentette, hogy nyugodtan vállalja az ismételt a felelősséget annak elintézésért. Az alapvető tekintetben követségeink az, hogy oly nemzetközi ügyekben, melyek nem bírnak a közösen elintézendő ügyek természetével és jellegével, Magyarországot kitélé mind önálló állam jelentkezék. Maga az elv kerestelvétele azonban még igen sok részletkérdéssel, az eljárás módjával és külső aaká-gának sokféle ághogával áll összefüggésben, melyeket mind követségen meg lehet állapítani, ha azt akarjuk, hogy az ilyen természetű ügyek intézésében fennmaradjon és elérés többé ne legyen.

Az osztrák delegáció.

Bécs, febr. 16.

Az osztrák delegáció mai ülésén, mely fel egy órakor kezdődött, a hadügyminiszter mindenképen több interpellációra válaszolt. Ezeneken a hadügyi rendes költségvetés tárgyalására.

Walterkirchén herő előadta, ki a tárgyalást vezető munkatársait a magyarok követségeikben, mert különbözőben az osztrák delegáció kénytelen lesz megéredni, hogy megszavazza-e egy olyan hadsereget a költségvetés, melynek már csak a nete közös. Szólok remélni, hogy a magyar asprációk nem fognak megvetni, mert különbözőben az elvált elkerülhetetlen volna.

Kaftan (újpesti) a szállítás és az anyagvadász kérdéséről szól, az szeg-lyukk melletti foglalt állást és azt kívánja, hogy az ügyek megrendelésnél legyenek tekintettel a magavallalásokra.

Szöke (középpárti) a hadügyminiszternek a nyelvtérdesben kiadott líkos rend-elvet vési és a magyaroknak a szállítás kérdé-ében érvényesített tiltott követeléseit ellen fordult. Ezeket a követeléseket, ugyanond, már a takarékosság szempontjából sem lehet teljesíteni.

Bianchini (horvát), a japán-orosz háborúról szólvá a sors iróniáinak mondja, hogy épp a legkevesebb uralkodónak kell Oroszországot és az összes szlovák ügyet sakra szállani. Az orosz legyverek győzelem hivója. Kérdi, hogy mi lesz az Oroszországgal a Balkánra vonatkozólag kövölt egyezményvel, ha Macedóniában a felelős taraszszal kitör és Bugaria harcba száll Törökország ellen? Szerbia és Montenegro is fegyverhez nyúl és Olaszország Albánia egy részét megszállja? A kormány eddig arról felvilágosítást és mondja meg, hogy kénytelenek lesznek-e mozgósítani.

Gr. Stürck delegátus hazafias sapná koszásnak ad kifejezést a felét, hogy közel egy esztendő óta Magyarországot pártpolitikái zavarái a közös hadsereg eregével összehajlítanak. A szónok különösen hangsúlyozza a delegációk illetékeséget a hadsereg kérdésének tárgyalására nézve, mert a delegációknak a közös ügyekre való alkotmányos befolyását a kiegyezés a paritás alapján szabályozta és ennelgyezve mindkét állam törvényes egyenjogúsága biztosítva van. A mi a magyar tisztek áttelevezését illeti, megköszöni a veszti tudomásul a szónok azt a kijelentést, hogy ennek a szabálynak végrehajtásánál egy percig sem fogják szem elől tévesztetni a hadügyminiszter által felülított legálabb alapvető, mert törvényesen és tenyeg fennáll, a hadsereg közössége és ez a közösség nem fog megszűnni. A tantervek tervezett reformja azt a követséget rojra a vezetőségnek, hogy megkettőzteli gondosrággal öröködjek a felét, hogy ha a nevelőintézetek nyelvi tekintetben különböző szervezetűesnek. Feltétlenül szükséges, hogy ezeknek az intézeteknek a legálabb vezetése és felügyelete, valamint tananyaga és taneszközei egyeztetve maradjanak és hogy teljes bizosságot nyuljanak a tekintetben, hogy a német vezérleti és vezényleti nyelv teljes ápolásban fog részesülni.

Egy percig sem szabad szem elől tévesztetni azokat a törekvéseket, amelyek az egységes hadsereg megozást és a hadsereg belső szervezeteinek meglazítását célozzák és azért a hadügyi igazgatás legálabb feladatát az fojja képezni, hogy őrt álljon a veszélyeztetett pontokon.

A tárgyalást azután befejeztették. A legközelebbi ülés február 18-án lesz.

A beérkezett iratok között Bianchini és társai interpellációjának egész sora van, többek között a római San Girolamo horvát intézet ideiglenes állapotának megszüntetésére vonatkozólag a külügyminiszterhez intézett interpelláció. Az interpellációk kerdik, hogy a külügyminiszter megtette-e a szükséges intézkedéseket, hogy az intézetet a szent székek, vagy a horvát episkopátusnak visszazádják.

ÜZLETI TUDOSÍTÁSOK

Sértés kereskedelmi-carnok.

Budapest-Köbányán.

Köbánya, febr. 16. Híztel sértésárak: I. Magyar elsőrendű Óreg nehez (párónkint 400 kgron...)

Élelmi cizkék.

Budapest, febr. 9. (A Magyar Gazdák Várszerepari Ellátó Szövetkezetek jelentése.)

Bécs, febr. 16. (Magyar értékek zárlata.) 4 százalékos aranyjárdék 117.25. Tiszai és szegedi...

Bécs, febr. 16. (Osztrák értékek zárlata.) 4.2 százalékos papírajárdék 99.50. 4.2 százalékos ezüstjárdék 99.40-100.05...

Berlin, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A tőzsde nagy pangásban nyit meg bankokban és montanrétegekben...

Berlin, febr. 16. (Egyetértés távirata.) A tőzsde nagy pangásban nyit meg bankokban és montanrétegekben...

Frankfurt, (Zárlat) febr. 16. 4.2% papírajárdék 100.50. 4% osztrák aranyjárdék 101.50. Ebből...

Hamburg, (Zárlat) febr. 16. 4.2% osztrák aranyjárdék 101.50. 4% osztrák aranyjárdék 101.50. Ebből...

Páris, febr. 16. (Zárlat) Osztr. magy. államvasút 104.85. Osztr. Länderbank 100.00. Banque de Paris 100.00...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A mai csütörtök délután 147.40 és 1. leltől borjú, a csekély...

Délutáni forgalom

Valamivel nyugodtabb hangulat mellett a forgalom délután is élénk volt.

Table with 2 columns: Item (Buza, rozs, árpa, zab, tengeri repce, liszt, korpá) and Price (892-893 k, 8.62-8.63, 7.12-7.14, 5.97-6.98, 5.52-5.53)

Gabona- és lisztforgalom

1904. évi febr. 14. esti 6 óráig, febr. 15. esti 6 óráig.

Table with 2 columns: Item (Buza, rozs, árpa, zab, tengeri repce, liszt, korpá) and Price (9971, 308, 1497, 652, 1203, 308, 100)

Table with 2 columns: Item (Buza, rozs, árpa, zab, tengeri repce, liszt, korpá) and Price (9971, 308, 1497, 652, 1203, 308, 100)

Értéktőzsde

A forgalom ma sokkal nyugodtabb volt, ugyan, de a hangulat ma is bányádt maradt. Kedvezően hatással voltak egyrészt a gabonárok folytatódó emelkedésére, a mit...

Az előtőzsde terjedelmes helyi eladások miatt a hangulat bányádt maradt. Kötetett: Osztrák hitelrészvény 633.50-638, magyar hitelbank 746-750...

Déli tőzsde

A déli tőzsde futólagos javulása után, nyomott hangulatban zárt. Kötetett: Osztrák hitelrészvény 633.50-638, magyar hitelbank 746-750...

Utőtőzsde

Az utőtőzsde zártkoros ingadozás után nyugodt hangulatban zárt. Kötetett: Osztrák hitelrészvény 637-638, magyar hitelbank 747-750...

3 óra 30 perces záródások

Osztrák hitelrészvény 637-638, magyar hitelbank 747-750, magyar leszámláló- és pénzváltóbank 449-450...

Bécsi gabonátőzsde

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A gabonátőzsde még mindig erős hausseáramlatban van. Budapestre ismét 10-15 fillérel magasabb árakat követelnek...

Bécsi értéktőzsde

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok. Oka ennek az volt, hogy...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

A kamara ezután elfogadta az emóki előterjesztést.

A kereskedelmi és iparosztály együttes ülésén tárgyalta azt a jelentést, a melyt a vasárnapi munkaszüneti körében tartott a kamara elterjesztett, és nem járult hozzá a jelentésben kifejezett a kívánalomhoz, hogy a munkaszünet az élelmi egységadás tárgyaknak elosztására is kiterjesztessék, és helyesen tartja a mai szabályozást, amely szerint a dohányzások vasárnapi délután, a pálinkák botok pedig az egész vasárnap nyitva tarthatók; nem járult hozzá a kívánalomhoz, hogy a vidéken a munkaszüneti délután 10 óra helyett déli 12 órakor kezdődjék; ahhoz sem járult hozzá, hogy az országos és az ugyanevetté buc-vásárok vasárnapján a vásártérre kívül az ipari és kereskedelmi elosztás szüneteljen. Ellenben hozzájárta a kért órást ahhoz, hogy az ültetvényekben, részvényárlásoknál az ügyvezető igazgató feljogosítsa annak arra, hogy iradatokban és maguk egész vasárnap, déli 12 óráig pedig egy-egy ügyeleti tisztviselővel dolgoztassanak, figyelembe véendőnek tartja az osztályok a fővárosi kiskereskedők, szakszerek, zsidórusok érdekében azt a kívánalmat, hogy az üzletben és ipari elosztás vasárnap délután 10 óráig a fővárosban is megengedjék. A karácsonyi és újévi megelőző vasárnapokon az osztályok a munkaszüneti egyszerű-munkára feljogosítandókat tartják; a h-ber mellett dolgozó bérleteseknek napját szombatheti valamely más napra várják áthelyezendőnek. A kamara több felszólalás után hozzájárult az osztályok javaslatahoz.

Végül több jelentéselőző ügyet intéztek el, s többek közt elhatározták, hogy újabb feltevéseket nyújtsanak a kereskedelmi miniszterhez a telefonhálózati lezárásokról.

Tallian Bela és a nem okleveles gazdaszervezők. A gazdaszervező jogviszonyainak szabályozásáról szóló törvény értelmében köztér hiányában, amelyek földművelő 3000 koronát meghaladó, adóvaltervezők csak okleveles, tehát képesített gazdaszervezők szabad alkalmazni; nem okleveleseket csak a földművelési miniszter külön engedélyével. A törvénynek a rendelkezése ellen, mely sok családok embernél tenné lehetetlenné a megélhetést, a nem okleveles gazdaszervezők mozgalmát indították s bizalommal fordultak Tallian Bela földművelési miniszterhez, hogy találjon az adon nekik módot arra, hogy a hányzó okleveleket valamiképpen pótolhassák. Tallian miniszter talált is erre módot. Megfelelő szakszervező rendszerrel, a melyen a nem okleveles gazdaszervezők kimutathassák képességüket.

Erre a vizsgára azonban csak azokat a nem okleveles gazdaszervezőket bocsátják, akik a törvény életbe lépése előtt (1901. május 1.) időbeli legkevesebb 5 évi szolgálatot tudnak igazolni s akik a vizsga letétele 1904. évi augusztus 31-ig engedélyt kaptak. A vizsga maudokorra a gyakorlati gazdaszervezők körébe vagy szakszervezőkre fog kiterjedni, amelyek ismeretét egy öszerűben kezelt gazdaságban működő gazdaszervező meg lehet követelni. A vizsga anyagát ezután növénytermesztés, állattenyésztés, szőlőszőlés és bérrendezés keretében vagy kérdések. A vizsgabizottság áll: a gazdasági tanácsot igazgatónak elnökletével, az illető tanács tanácsbíró és három gyakorlati gazdaszervező. Egyes tanácsbírók nem osztályoznak, csupán a vizsga eredményére vagy eredménytelen letételre konstataciókat szavadnak utján; a határozat ellen fellebbezésnek helye nincs. A vizsga nem nyilvános. Ez eredmény esetén a vizsga megfelelő bizonyítványt kap.

Kombinációk. Egy néha jól éreztűt biztosítási szakközösség szerint bár Podmaniczky Frigyes több fontos tanácsos legközelebb teljesen visszavonni a szabadlevél párt elnökségétől és maga korára való tekintettel az Adria Biztosító-Társaságnál elfogadják és 1886 óta betöltött elnöki állásáról is lemond. Jelentő konstellációk szerint - szól el a hír - Gromon Dezős honvédelmi államtitkár kérését fel Podmaniczky utódnak, Gromon államtitkár helyére pedig Mánich Aurél aspirál, a ki ezért a méltóságért leteszi a rendbeli állását, melyet részben Szer György, részben Daniel Gábor fogadják elfoglalni. Szóban van az is, hogy Podmaniczky az Adria igazgatósági tagjai sorába választják. Ezeket a kombinációkat maga a forrás is fennírásával adja.

Egy közgazdasági úr időközben. Tallian Bela földművelési miniszter Kodolányi Antal gazdasági íróhoz a ki ma töltötte be életének hatvanikétezedik évét a következő levelet intézte: "Nagyságos Úr! Midőn Nagyságod érdeműsége 70. évébe lép, ezen emlékeztető-levélről alkalmából öszinte örömmel üdvözlöm és is a szon reményemnek és ohajomnak adok kifejezést, hogy Nagyságod azon kiváló és határozott és hűvös munkásságát, melyet a mezőgazdaság szamos ágában, de legkiváló a szaktudományok fejlesztésében terén korá ifjúságától kezdve mindenkor teljes odaadással kifejtett méltóztatott, testi és szellemi erejének teljes egészében a magyar földművelésügy javára még igen sokáig folytathassa. Fogadjon Nagyságod tisztelettel öszinte nyilatkozatát Tallian s. k.

A gazdasági irodalom a február 18-iki Közlekedési ünnepi Kodolányi Antal.

A Budapest-Erzsébetvárosi Bank-részvénytársaság ma délelőtti tartotta az évi rendes közgyűlést, Stadler Károly elnöke alatt. Az igazgatóság jelentése szerint, az első évi működés eredménye teljesen kielégítő, s az nagy részét annak a tranzakciónak köszönhető, a melyt az intézet megalkutása után, a volt Budapest-Erzsébetvárosi Bank, mint szövetkezett létezőt társérvé annak akcióit és passzívát Ezáltal föl volt mentve az intézet a kezdeti nehézségei alól, melyeket pedig ennél az ügyletnek 68.995 kor. 90 fill. nyereség maradt, a mely összeg az igazgatóság az intézet tartalék-alapjára fordított. Tanácsolta az igazgatóság, hogy a következő évi 100.000 koronára kiegészítve, a fentebb felszámoltak az évi folyamán 13.727 darab váltót 12.413.357 k. 80 kor. A pénztári összes forgalom 44.639.779 kor. 75 f. értékben. A tiszta nyereség 112.833.60 kor. Ebből, az I. sz. szelvényt 10 koronával váltják be. A közgyűlés a jelentés tudomásul vette, a felmentvényt minden irányban megadta.

A vámpyllátogatok kiállításának új rendezése. A budapesti fővármánál érdekes újítást hozott a kiállítás. A vámpyllátogatok, amelyek eddig két példányban és hivatali kiállításban, most oly módon is beadták, hogy az első példányt tintezerűvel, a második példányt pedig góppárral lemosva lehet kiállítani. Ennek a kiállításnak megköveteléseket már mutatták ki.

vező hatása, amennyiben a nagy csekék, amelyek nagyszámban állítanak ki vendéktaraszokat, felannyi idő alatt végzik el ezt a munkát, sőt a vámházi hivatalnokok is, kik eddig déli egy óra körül készült csak el a nyilatkozatok adatainak megadásával, most már tizenegy órakor fejezik be munkájukat s így a hivatalnokhiány miatt váró panaszok is szűnőfölbenn vannak. A kereskedők köröknek egy régi óhaja ment így teljesedésbe.

Fizetési képtelenségek. A bécsi Kreditorenverem értesítése szerint fizetéseket megszüntették: Krausz Farkas kereskedő Zentán, Vasóczy és Koncsot dívaterkeskedő Aradon.

A Kereskedők és Iparosok Banktársasága ma tartotta Kohn Gábor elnöke alatt rendes közgyűlést. A felolvasott igazgatói jelentés kimutatta, hogy az igénybe vett hitelek kamatlába 2-2 és fél százalékkal volt alacsonyabb, mint az előző évben és hogy a hitelegyet tetemesen emelkedett. A hitelegyleti tagoktól az idén sem követelnek utánfizetést veszteségeikért. A lakarek-betétek, noha a kamat-ábrát leszállították, 218.000 koronára emelkedtek. A teljesen befizetett tőke 248.800 korona. A tartalékalap 22.000 korona. Az elért nyereségből 5 százalékos osztálatot kaptak az igazgatóság kifizetésére hozni. A közgyűlés a mérleget, va amint az igazgatósági jelentés egyhanglag tudomásul vette és dr. Albert Kohn Lajos, valamint Witt részvényesek indítványára az igazgatóságnak fölg az elnöknek Kohn Gábornak, a felügyelő bizottságnak és a hivatalnok karnak jegyzőkönyvi közzétételre szavaztak. Közlekedési hírek megvalósultak az igazgatóság Kohn Gábor és dr. Salgó József, a felügyelő bizottságba dr. Berczi Antal, Kaufmann Jakab és id. dr. Glass Józ, továbbá a választmányba 12 tag.

Elmaradt kiállítás. Sopronból jelentik a Budapesti Heronymi kereskedelmi miniszter leiratolt intézkedését Emil gróf, Sopronmegye főispánjához, mely tudomására hozza, hogy az országos pangó gazdasági viszonyai miatt lehetetlenség most megtartani a tervezett gazdasági kiállítást, legalább a remélt államsegélyt nem folyósítják. A kiállítás a miatt elmarad.

A Dunagőzhajózási Társaság áru felvétele. A Dunagőzhajózási Társaslat közli, hogy február 20-án megkezdte az áru felvételt Orsován, Turu-Severinben, valamint az összes szerb, bolgár és a Turu-Severinben alul Galacz Tulczi fekvő Román állomásokon is, továbbá Olésszán, Komantinnopolisban és a levantei állomásokon egy az egymás közt, mint a már megnyitott állomásokkal való mindkét iránybeli forgalom számára. Uzalhalyokomán megrendeléseket a Duna és mellékfolyóinak összes rakodó helyeire már színién elfogadják.

A BUDAPESTI ÁRU-ÉS ÉRTÉKTŐZSDE. Gabonátőzsde. Az a viharos, mondhatni lázas mozgalom, mely a tegnapi gabonátőzsdén támadt s az árfolyamokat hirtelen felszoktatta, ma nem csak hogy nem csillapodott, hanem még fokozódott. A forgalom rendkívül nagy volt s a határidőzletben több százezer métermázsa rugott. A málmok ma is igen nagy vételekben voltak s derekasan vásároltak. A határidőzletben a buza ára föltű emelkedett a 9 koronán, de sokszorosa ingadozás után a déli tőzsdén 8.86-on zárult. A hangulat a nagyarányú realizálások idejétek elő. A hullámzás különben olyan erős volt, hogy az árak majdnem percről-percetre változtak. Hogy milyen nagy az érdeklődés most a gabonátőzsde iránt, azt legjobban az mutatja, hogy ma száznál több vendégjegyvet állított ki a titkári hivatal olyanok számára, a kik máskor feljéle nem néznek a tőzsdének. Különösen a vidéki úrútek fel sokan gazdák, a kik közvetlen közelről szemlélői akarának lenni a tőzsde mostani viharos mozgalmának. Délután valamivel csendesebb volt a mozgalom s zárlatig a buza ára ismét 9 korona alá szállt, de elég közel hozzá állapodott meg.

A keszárupiaczon ma 30000 m. buza kelt el. Az üzlet a tegnapihoz képest 20-25 fillérel magasabb árakkal nyit meg. Zárlat felé valamivel nyugodtabb lett a hangulat. A rozs ára 2800 m. neti forgalom mellett 10 fillérel emelkedett. A zabot 600 m. kelt el változatlan áron, Iranyzata szarad. A tengeri 5 fillérel javult. Mai eladások: Buza: 1 szarad: 400 m. 80.5 kg. 9.25 kor. 100 m. 80 kg. 9.25 kor. 200 m. 80 kg. 9.25 kor. 500 m. 80.5 kg. 9.1 kor. 500 m. 81 kg. 9.20 kor. 200 m. 80 kg. 9.20 kor. 100 m. 78 kg. 9.20 kor. 200 m. 78.5 kg. 9.20 kor. három hónapra. Fejlesztvény: 200 m. 77.5 kg. 8.875 tel kor. 500 m. 76.5 kg. 8.85 kor. mind három hónapra. Pest: 200 m. 77.5 kg. 8.85 kor. 500 m. 79.5 kg. 9.15 kor. 800 m. 89 kg. 9.15 kor. 500 m. 78 kg. 9.05 kor. 600 m. 79 kg. 9.05 kor. 500 m. 78.5 kg. 8.95 kor. Budán, mind három hónapra. Felsőmagyarországi: 200 m. 77.5 kg. 8.75 kor. mind három hónapra. Tőcska: 2100 m. 64 kg. 9. kor. mind három hónapra. Duna: 2000 m. 76 kg. 8.65 kor. mind három hónapra. Szerb: 240 m. 77 kg. 8.70 kor. 4000 m. 77 kg. 8.89 kor. mind három hónapra. Rusz: 2100 m. 75 kg. 8.90 kor. 1400 m. 75 kg. 8.80 kor. három hónapra. Bányász: 2800 m. 77 kg. 8.70 kor. mind három hónapra. Rozs: 500 m. 6.95 kor. 200 m. 6.90 kor. 500 m. 6.90 kor. 100 m. 6.90 kor. 500 m. 6.90 kor. mind három hónapra. 1000 m. 6.90 kor. készpénzre fizetés mellett parizra. Zab: 100 m. 6.00 kor. 100 m. 6.02 és 6.04 kor. 100 m. 6.00 kor. 100 m. 5.90 kor. 60 m. 5.65 kor. készpénzre fizetés mellett, mind három hónapra. Tengeri: 400 m. 5.40 kor. készpénz mellett, parizra.

A határidőzletet kezdetben nagyon élénk, majd viharos volt, később azonban, különösen zárlat felé elhanghult. Kötetett: Buza áprilisra 9. - 9.05 8.95 9.01, 8.88, 8.86 k. Buza októberre 8.70, 8.71 8.64, 8.76, 8.67 k. Rozs áprilisra 7.12, 7.11 7.04, 7.12 7.07 k. Tengeri májusra 5.96, 5.94 5.87 5.89 k. Zab áprilisra 6.03, 6.04 6.00 k.

Déli 1 órák hivatalos záródások: Buza áprilisra 8.85-8.87 k. Buza októberre 8.57-8.58 k. Rozs áprilisra 7.06-7.08 k. Tengeri májusra 5.1-5.2 k. Tengeri májusra 5.63-5.64 k. Zab áprilisra 5.95-5.97 k. Repce augusztusra 11.45-11.55 k.

Délutáni forgalom: Valamivel nyugodtabb hangulat mellett a forgalom délután is élénk volt.

Délután 4 óra 30 perces záródások: Buza áprilisra 8.92-8.93 k. Buza októberre 8.62-8.63 k. Rozs áprilisra 7.12-7.14 k. Zab áprilisra 5.97-6.98 k. Tengeri májusra 5.52-5.53 k.

Gabona- és lisztforgalom: 1904. évi febr. 14. esti 6 óráig, febr. 15. esti 6 óráig.

Table with 2 columns: Item (Buza, rozs, árpa, zab, tengeri repce, liszt, korpá) and Price (9971, 308, 1497, 652, 1203, 308, 100)

Értéktőzsde: A forgalom ma sokkal nyugodtabb volt, ugyan, de a hangulat ma is bányádt maradt. Kedvezően hatással voltak egyrészt a gabonárok folytatódó emelkedésére, a mit...

Déli tőzsde: A déli tőzsde futólagos javulása után, nyomott hangulatban zárt. Kötetett: Osztrák hitelrészvény 633.50-638, magyar hitelbank 746-750...

Utőtőzsde: Az utőtőzsde zártkoros ingadozás után nyugodt hangulatban zárt. Kötetett: Osztrák hitelrészvény 637-638, magyar hitelbank 747-750...

3 óra 30 perces záródások: Osztrák hitelrészvény 637-638, magyar hitelbank 747-750, magyar leszámláló- és pénzváltóbank 449-450...

Bécsi gabonátőzsde: Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) A gabonátőzsde még mindig erős hausseáramlatban van. Budapestre ismét 10-15 fillérel magasabb árakat követelnek...

Bécsi értéktőzsde: Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Bécs, febr. 16. (Az Egyetértés távirata.) Noha a tegnapi riadó híreket nem erősítették meg, a mai előtőzsde mégis erősen hanyatlottak az árfolyamok...

Pályázatos. A tergovai járásbörzséjén végre...

Felzárólatások.

(E rovatban szívesen közlünk minden közérdekű...

Nyílt levél. Gróf Csáky Károly vézei püspök...

Lehetetlen már tovább túrni azt a botrányos...

Az hiszik, a plebánusnak legfőbb kötelessége...

Egy kiskunhalasi lakos.

SZÍNHÁZAK ÉS MULATSÁGOK.

1904. Szerda, február 17.

M. KIR. OPERAHÁZ. NEMZETI SZÍNHÁZ.

Nincs előadás.

A dolovi nábób lanya.

Népszínház.

Katinka grófnő.

VARSZÍNHÁZ.

Monna Vanna.

KIRÁLY-SZÍNHÁZ.

Hősök!

VIGSZÍNHÁZ.

Az erény útjai.

MAGYAR SZÍNHÁZ.

Hajdúk hadnagya.

URANIA.

Balaton.

Fővárosi Orfeum. Kaland a háremben. Ma és mindennap. „Hatásos kúra”.

Sherry. Epen most jelent meg: Magyar Potpourri. Tartalma: 1. Trótk-dal.

Grigány- és batona-zenét, operát, hangversenyt otthon hallhat, ha Sternberg-fonografot vesz.

Acz László szíjjártó, nyerges és lórendező. Budapest, Üllői-ut 19.

Vizajlás, 1904. február 16. Táblázat az időjárásról és a hőmérsékletéről.

N. Székely Életrajza nyitva esti 8 óráig. Beleépő 1. kor.

Időjárás. A m. kir. meteorológiai központi intézet tájékoztató jelentése 1904. febr. 16-án regg. 7 órakor.

A depresszió kelet felé nyomult és magva Nyugat-Oroszországra került.

Északon a következő 24 óra: Lényegtelen hőváltozás.

Állomások. Táblázat az állomásokról és a hőmérsékletéről.

Napirend. 1904. Szerda, február 17. Táblázat a napirendről.

A budapesti áru- és értéktőzsde hivatalos árjegyzései.

1904. február 16.

A) Árutőzsde. Gabonaneműek. - Árak készpénzben 50 kilogrammonként.

Árutőzsde táblázat. Szármarzás, nem és minőség. Árjegyzék gabonáról.

Különféle termények (készárú). Szármarzás, nem és minőség. Árjegyzék különféle terményekről.

B) Értéktőzsde.

Értéktőzsde táblázat. Államadósság, közkegyesítések, bank részvények. Árjegyzék értéktőzsről.

ÉRTÉKPAPÍROK.

Értékpapírok táblázat. Államadósság, közkegyesítések, bank részvények. Árjegyzék értékpapírokról.

